

119
HIZTEGI BATUA
ahuakate – aitzitik¹

ahuakate iz. *Persea gratissima*.

ahuakateondo

ahuku

ahul

ahulaldi

ahularazi, **ahularaz**, **ahularazten**. *du ad.*

ahuldade iz. *Gip.*

ahuldu, **ahul(du)**, **ahultzen**. *da/du ad.*

ahuldura

ahuleria iz. ‘indar falta’.

ahuletsi, **ahulets**, **ahulesten**. *da/du ad. Ipar. g.er.* ‘ahuldu’.

ahulezia

ahulgarri izond. eta iz. ‘ahultzen duena’.

ahulgune iz. ‘gune ahula’.

ahulkeria iz. ‘kemen falta’.

ahulki

ahultasun

ahultxo ‘*ahul-en txikigarria*’.

ahultzaitze izond. *g.er.*

ahulune iz. ‘ahulaldia’.

ahulkko ‘*ahul-en txikigarria*’.

ahume* e. **auma**.

ahuntz

ahuntz(-jazienda

ahuntz-erdara

ahuntz-hosto iz. ‘atxaparra (*Lonicera sp.*)’.

ahuntz-praka iz. *Cheiranthus sp.*

ahuntz(-)talde

ahuntzadar iz. *Pistacia terebinthus*.

ahuntzain

ahuntzama

ahunzki iz.

ahuña* e. **antxume**, **ahuñe**.

ahuñe iz. *Zub.* ‘antxumea’.

ahur 1 iz. ‘eskauen barrualdea’: *anartean ahur betez aberats dadila; ahur bat irin.* 2 izond. *Mat. eta Fis.*

Sin. konkabo: poligono ahurra.

ahurka

ahurreta iz. *Zub.* ‘ahurtara’.

ahurtara

ahurtarska

ahuspeka adlag. *Ipar. g.er.* ‘ahuspez’.

¹ Arau honek osatu eta eguneratu egiten du 44. Arauan argitaratutako Hiztegi Batuko zerrenda, ahuakate - aitzitik tarteko hitzei dagokienez. Arau berria da, beraz, kontuan hartzekoak.

ahuspekatu, ahuspeka(tu), ahuspekatzan. *da ad. Ipar. g.er.* ‘ahuspeztu’.

ahuspez

ahuspezka

ahuspezkatu, ahuspezka(tu), ahuspekatzan. *da ad. Naf.* ‘ahuspeztu’.

ahuspeztu, ahuspez(tu), ahuspeztan. *da ad.*

ahutz

ahutzeko iz. *Zah.* ‘masailekoa’.

ai Sin. aiei.

ai ene interj.

aialdeko iz. *Naf.*

aiba *Heg., Lgart.*

aida 1 ‘behi-idiei eragiteko hitza’.

aida 2 *Bizk.:* *aida batean* ‘berehalia’.

aidaka

aidanez* e. *agidanez.*

aiduru

aiduru egon

aiduru gelditu

aiet Sin. ai.

aieika

aieka iz. ‘aldea, alderdia’.

aienatu, aieno, aienatzen. *du ad.*

aienatziale izond. *g.er.* ‘ilunbeen aienatzalea’.

aiene

aieneka

aieneko iz.

aieru

aieruka

aieska iz. ‘aienea’.

aiez adlag. *Zah.* ‘aieneka’.

aiez egon

aiezka adlag. *g.er.* ‘aiez’.

aihen

aihen(-)belar

aihen ezker ‘ezker-aihena’.

aihendu, aihen(du), aihentzen. *da ad.* ‘aihenak, kimuak erne’.

aihenzuri iz. *Clematis vitalba.*

aiher

aiher izan 1 *dal/zao* ad. ‘zerbaiten/zerbait egiteko gogoa edo gorrotoa izan’: *aiher dira zernahi esateko; eskoletako gizon gazteei zen gehienik aiher; ardoari aiher naizazio; Herodias aiher zi- tazion Joan Bataiatzaileari. 2 du ad. ‘zerbaiti gorrotoa izan’: eriak lau paretak aiher ditu; zen- bat etsai dituen aiher! Batzuetañ ‘zerbait egiteko nahia izan’ ere adieraz dezake: hau da aspaldi aiher izan dudana.*

aiherrak egon: zu *ikusteko aiherrak nago.*

aiherkunde

aihertu, aiher(tu), aihertzen. 1 *da ad.* ‘makurtu’. 2 *zaio* ad. ‘kontra egin’.

aiho iz. *Zub. g.er.* ‘nahia, desira’.

aihotz

aika adlag. ‘aieneka’.

aiiko-maiko iz. *Batez ere Bizk.*

aila iz. *Bizk.* ‘buztana, txortena’.

ailagina adlag. *Bizk.:* *Meza batek balio du Jesukristoren pasioak ailagina; zergatik maite dute euren bu- rua ailagina?*

ailaginako izlag.: *besteen ailaginakoak dira horiek.*

ailara

ailaragin

ailatsu *Bizk* ‘buztan handikoa’.

ailegatu, ailega, ailegatzen. *da ad. Batez ere Gip. eta Naf. Herr.* ‘iritsi, heldu’.

- ailis e. *airis*
 ailorbe iz. *Trigonella foenum-graecum*.
 aimant iz. *Ipar. Zah. g.er.* ‘iman-hartia’.
 aimara (hizkuntza).
 aina* e. *adina*.
 ainar iz. *Naf. Ip.* ‘txilarra’.
 ainara iz. h. *enara*.
ainarba iz. *Zub.* ‘armiarma’.
 ainbaga* e. *hainbarik*.
 ainbagako* e. *hainbako*.
 ainbagarik* e. *hainbarik*.
 ainbarik* e. *hainbarik*.
 ainbat* e. *adinbat*, *hainbat*.
 aingabe* e. *hainbarik*.
aingeru iz.: *aingeru aurpegia zuen*.
 aingeru(-)belar *Angelica officinalis*.
 aingeru begirale
 aingeru gaizto
 aingeru guardako
 aingeru jagole *Bizk.*
 aingeru(-)kanpai ‘aingeru-belarraren lorea’.
 aingeru(-)lore
 aingeru zaindari* e. *aingeru zaintzaile*.
 aingeru zaintzaile
aingerukeria
aingeruki 1 adlag. *g.er.*
 aingeruki 2 iz. ‘aingeruzko izakia’.
aingerutasun iz. *g.er.*
 aingerutu, aingeru(tu), aingerutzen. *da/du* ad. ‘aingeru bihurtu’.
aingerutxo
aingeruzko
aingira iz. *Anguilla anguilla*.
 aingira morea *Murena helena*.
aingura
ainguragile
ainguragintza
ainguratoki
 ainguratu, aingura(tu), ainguratzan. *du* ad. ‘ontzia aingura bidez finkatu’.
 ainitz* e. *anitz*.
aintza
 aintzagari izond. ‘aintza merezi duena, goresgarria’.
aintzaka
 aintzakotzat ‘aintzat’.
 aintzakotzat eduki
 aintzakotzat eman
 aintzakotzat hartu
aintzaldu* e. *aintzatu*.
aintzat
 aintzat eduki
 aintzat eman
 aintzat hartu
aintzatsu izond.
aintzatu, aintza(tu), aintzatzen. *du* ad.
aintzazko
aintzin* e. *aitzin*.
aintzira
aintzura iz. *g.g.er.* ‘irudia’.

ainube *Bizk.* 1 iz. ‘laiotza, ospela’. 2 izond. ‘itzaltsua’.
ainuri iz. *Naf. g.er.* ‘intziria, zinkuria’.
ainutsu* e. *lainotsu*.

aio
aiots iz. ‘intziria, aienea’.

aipaezin

aipagarri

aipaldi iz. *Ipar.* ‘aipamena’.

aipamen

aiparazi, aiparaz, aiparazten. *dio ad.*

aipatu, aipa, aipatzen. *du ad.*

aipatzale iz. *g.er.*

aipu

aipu izan du ad.: hura zen hemen aipu dugun gizona.

airakor izond. *g.er.*

airaldi iz. *Ipar.* ‘hegaldia’.

airarazi, airaraz, airarazten. *du ad.*

airatu, aira, airatzen. *da/du ad.*

aire 1: *itisasoko arrainak eta aireko txoriak.* 2 *Ipar.* ‘doinua’. 3 ‘antza, itxura’.

aire! ‘alde!’.

airean a) ‘ernai, urduri’: *beldurrak/beldurrez airean egon, utzi;* b) ‘azkar, presaka’: *zoaz hemendik airean.*

airean eduki

airean egon

aire-armada* e. *aireko armada*.

aire berean *Ipar.* ‘laster’.

aire-bidaia* e. *aireko bidaia*.

aire(-)bide

aire gaizto 1 ‘tximista’. 2 ‘perlesia’.

aire-garraio* e. *aireko garraio*.

aire girotu: *aire girotua jarri dute.*

aire-girote

aire-indar* e. *aireko indar*.

aireko armada

aireko bidaia

aireko garraio

aireko indar

aire(-)konpainia

aireko posta edo **aire(-)posta**

aire(-)posta edo **aireko posta**

airetik adlag. *Ipar. Sin. airez (Heg.)* ‘(pilotak jokoan) pilotak lurra ukitu aurretik’.

aire txar ‘perlesia’.

airez adlag. *Heg. Sin. airetik (Ipar.).*

airez aire

aireberritu, aireberri, aireberritzen. *da/du ad.*

aireberritze

airedromo* e. *aerodromo*.

aireko iz. *Ipar.* ‘hegazkina’.

airenautika* e. *eronautika*.

aireontzi

aireplano iz. *Zah.* ‘hegazkina, airekoa’.

aireportu

aireratu, airera, aireratzen. *da/du ad.*

aireratze: *aireratze-pista*.

airetikako iz. eta izlag. *g.er.*

aireztapen

aireztatu, airezta, aireztatzen. *du ad.*

- airis** izond.: *ogi airisa, legamiarik gabea.*
airos izond. eta adlag. *Ipar.*
airoski adlag. *Ipar.*
airoso adlag. *Heg.: airoso erabili du hamaika arroako harria.*
airostu, airos(tu), airosten. *da/du ad. Ipar.*
aisa h. *aise.*
aisatu, aisa(tu), aisatzen. *du ad. 'erraztu, eramangarriago egin'.*
aise
aiseki
aiseria iz. *Ipar. 'aisetasuna, erosotasuna'.*
aisetasun
aisetu* e. *aisatu.*
asia
aisialdi
aisit izond. *Ipar. eta Naf. Zah. 'erraza, arina'.*
aislamendu* e. *isolamendu (Fis., eta bestetan hobestekoak diren bakartze, bakantze, baztertze, etab.).*
aislatu* e. *isolatu (Fis., eta bestetan hobestekoak diren bakartu, bakandu, baztertu, etab.).*
aita
 - aita-ama** *pl.*
 - aita-amaginarreba** *pl.*
 - aita-ama** *ponteko pl.*
 - aita** *besoetako*
 - aita** *familiako*
 - aita** *nagusi 'komentu bateko burua'.*
 - aita** *ponteko*
 - aita** *usteko*

aitabasaba iz. 'birraitona'.
aitabitxi
aitaginarrreba
aitagoi h. *aitalehen.*
aitagure iz. 'Gure Aita otoitzaren izen zaharra'.
aitaita iz. *Zub.*
aitaizun iz. *g.er. 'aitaordea'.*
aitajaun iz. 1 'aitona'. 2 'aita pontekoa'.
aitakide
aitakiro adlag. *g.er.*
aitaldeko izlag. *g.er.*
aitalehen
aitamatu, aitama(tu), aitamatzen. *da ad. 'aita-ama bihurtu': aita-amek, aitamatu direnetik, ez dakite gehiago zer den amodioa.*
aitamen* e. *aipamen.*
aitaorde
aitaren
 - aitaren batean**
 - aitaren egin**

aitarensa
aitasaba* e. *aitona.*
aita saindu *Ipar. Jas.*
aita santu
aitasantutu, aitasantu, aitasantutzen. *da/du ad. g.er.*
aitasantutza
aitaso iz. *Ipar. 'aitona, arbasoa'.*
aitasotu, aitaso(tu), aitasotzen. *da ad. Ipar. g.er.*
aitatasun
aitatiar
aitatu 1, aita(tu), aitatzten. *da/du ad. 'aita egin'.*
aitatu 2, aita, aita (tu), aitatzten. *du ad. h. aipatu.*

aitatxi

aitatxo iz. 1 ‘aita-ren txikigarria; haur-hizkeran, aita’. 2 mugagabean erabiltzen da (*eman aitatzori; aita-txok esan bezala*).

aitatzako

aitatz* e. **aipamen, aipatze.**

aitaurren iz. *Zah. g.er. Sin. aitalehen.*

aitaxo iz. *Ipar. ‘aitaso-ren txikigarria’.*

aitazko izlag.: *Jainkoaren aitazko ontasuna.*

aitazulo

aitita iz. *Bizk.*

aitita-amama pl. Bizk.

aitona

aitona-armona pl.

aitondu, aiton, aitonzen. *da ad. 1 ‘aitona bihurtu’. 2 ‘aguretu’. 3 ‘aitonaren trazak hartu’.*

aitonen alaba* e. **aitoren alaba.**

aitonen seme* e. **aitoren seme.**

aitontasun**aitor**

aitor egin

aitor eman

aitor-entzule

aitor izan du ad.

aitorde* e. **aitaorde.**

aitoren alaba

aitoren seme

aitorketa iz. *g.er. h. aitorpen, aitortza.*

aitorkizun

aitorkuntza iz. Bizk. g.er.

aitorlari* e. **aitorle.**

aitorle iz. 1 ‘aitortzaile’. 2 ‘aitor-entzulea’.

aitorleku**aitormen****aitorpen**

aitorra eman* e. **aitor eman.**

aitorrarazi, aitorrarez, aitorrarazten. *dio ad.*

aitorrera iz. 1 ‘lekukotasuna’. 2 *g.er. ‘aitormena’.*

aitorrezin

aitortegi iz. *Erl.*

aitortu, aitor(tu), aitorzen. 1 *du ad. 2 da ad. ‘(bekatuen) aitorntza egin’.*

aitortza**aitortzaile****aitortze**

aitu* e. **aditu.**

aitzakia

aitzaki-maitzaki

aitzakiatu, aitzakia(tu), aitzakiatzen. *du ad. g.er. ‘zuritu, aitzakiak atera’: zeure ezjakinak aitzakiatzen zai-tu.*

aitzi *Ipar. g.er.: neskatzaren nahiaren aitzi edo kontra; liberalkeriari aitzi.*

aitziko ‘aurkakoa’.

aitzin

aitzina

aitzinean

aitzineko

aitzinera adlag.: *Erregeren aitzinera heldu zenean; begien aitzinera.*

aitzinetik

aitzinetiko izlag. Ipar.

aitziniez aitzin Ipar. ‘urrez aurre’.

aitzintsoan adlag. Ipar ‘pixka bat lehenago’.

aitzinako* e. **antzinako**.
 aitzinalde
 aitzinamendu
 aitzinapen* e. **aitzinamendu**.
 aitzinarazi, aitzinaraz, aitzinarazten. *du ad.*
 aitzinarazle iz. *g.er.*
 aitzinasmo
 aitzinat* e. **aitzina**.
 aitzinatu, aitzina(tu), aitzinatzen. *da/du ad.* ‘aurreratu’.
 aitzinatzale iz. *g.er.* ‘eragilea, sustatzalea’.
 aitzinatz
 aitzinazale iz. *g.er.* ‘aurrerazalea’.
 aitzindari
 aitzindaritasun
 aitzindaritza
 aitzindegi iz. ‘aitzinaldea’.
 aitzindu, aitzin(du), aitzintzen. *zaio ad.* ‘aurrea hartu’.
 aitzincko iz. ‘arbasoa’; ‘aitzindaria’.
 aitzinerat* e. **aitzinera**.
 aitzineratu, aitzinera(tu), aitzineratzen. *du ad.* ‘aitzinera, aurrera, ekarri’.
 aitzin-gibel 1 adlag. 2 iz.
 aitzingidari h. 1 **gidari**. 2 **aitzindari**. 3 **buruzagi**.
 aitziniala* e. **aitzinera**.
 aitzinirudi
 aitzinkontu
 aitzinsolas
 aitzintxe adlag. ‘lehentxeago’.
 aitzintxean adlag. ‘lehentxeago’.
 aitzintxetik adlag. ‘lehentxeago’.
 aitzitik

(Euskaltzaindiak, Bilbon, 2002ko apirilaren 26an eta,
Donostian, maiatzaren 31n onartua)